

दुर्द्धरं पञ्चविंशत्या शरैः सन्नतपर्वभिः । विभेद सुमहातेजाः केतुमालिं त्रिषष्टिभिः ।
 सप्तत्या शत्रुहन्तारं ह्यशीत्या तु प्रमर्दनं । विभेद परमामर्षी रुक्मिण्या नन्दिवर्द्धनः ।
 ततस्ते सचिवाः क्रुद्धाः प्रद्युम्नं शरवृष्टिभिः । निजघ्नः समरे वीरास्तदद्भुतमिवाभवत् ।
 एकैकशो विभिदिरे षष्टिभिः षष्टिभिः शरैः । तानप्राप्तान् शरान्वाणैश्चिच्छेद मकरध्वजः ।
 ततोऽर्द्धचन्द्रमादाय दुर्द्धरस्य स सारथिं । जघान पश्यतां राज्ञां सर्वेषां सैनिकस्य वै ।
 चतुर्भिरय नाराचैः सुपत्रैः कङ्कराजितैः । जघान चतुरः सोऽश्वान् दुर्द्धरस्य रथं प्रति ।
 एकेन योक्तुं च्छत्रञ्च ध्वजमेकेन बन्धुरं । पश्या च युगचक्राच्च चिच्छेद मकरध्वजः ।
 ततोऽर्द्धचन्द्रमादाय कङ्कपत्रं सुतेजितं । मुमोच हृदये तस्य दुर्द्धरस्याल्पजीविनः ।
 स गतासुर्गतश्रीको गतसत्त्वो गतप्रभः । निपपात रथोपस्थात् क्षीणपुण्य इव ग्रहः ।
 दुर्द्धरे निहते शूरे दानवे दानवेश्वरः । केतुमाली शरव्रातैरभिदुद्राव कृष्णजं ।
 प्रद्युम्नमभिक्रुद्धो भ्रुकुटीभीषणननः । कृत्वा ऽभ्यधावत् सहसा तिष्ठ तिष्ठेति चाब्रवीत् ।
 संक्रुद्धः कृष्णसूनुस्तु शरवर्षैरवा किरत् । पर्वतं वारिधाराभिः प्रावृषीव यथा घनः ।
 स विद्धो दानवामात्यः प्रद्युम्नेन धनुश्रता । चक्रमादाय चित्तेप प्रद्युम्नवधकाङ्क्षया ।
 तमप्राप्तं सहस्रारं कृष्णचक्रसमद्युतिं । निपत्योत्पत्य जग्राह सर्वेषामेव पश्यतां ।
 तेनैव तस्य चिच्छेद केतुमालेः शिरस्तदा । तदृष्ट्वा कर्म विपुलं रौक्मिणेयस्य देवराट् ।
 विस्मयं परमं प्राप्तः सर्वैर्देवगणैः सह । गन्धर्व्वाप्सरसश्चैव पुण्यवैरवाकिरन् ।
 केतुमालिं हतं दृष्ट्वा शत्रुहन्ता प्रमर्दनः । महाबलसमूहेन प्रद्युम्नमय दुद्रुवे ।
 ते गदां मुषलं चक्रं प्रासतोमरसायकान् । भिन्दिपालान् कुठारांश्च भास्वरान् कूटमुद्गरान् ।
 युग पत् संक्षिपन्ति स्म वधार्थं कृष्णनन्दने । सोऽपि तान्यस्तजालानि शस्त्रजालैरनेकधा ।
 चिच्छेद वज्रधा वीरो दर्शयन् पाणिनाघवं । गजान् सोऽभ्यहनत् क्रुद्धो गजारोहान् सहस्रशः ।
 रथान् सारथिभिः सार्द्धं हयांश्चैव ममर्द ह । पातयन्तु शरव्रातैर्नाविद्धः कश्चिदीज्यते ।
 एवं सर्वाणि सैन्यानि भमन्त्य मकरध्वजः । नदीं प्रावर्त्तयेद्द्वारा शोणिताम्बुतरङ्गिणीं ।
 मुक्ताहारोर्मिवज्रलां मांसमेदोस्तपङ्क्तिणीं । कृत्रदीपां शरावर्त्तां रथैः पुलिनमण्डितां ।
 केयूरकुण्डलापूर्णां ध्वजमख्यविभूषितां । नागग्राहवतीं रौद्रामसिनक्रविभूषितां ।
 केशशैवलसञ्ज्ज्वा शोणिसूत्रमृणालिकां । वराननसपद्माञ्च हंसचामरवीजितां ।
 शिरस्तिमिसमाकीर्णा शोणितौघप्रवर्त्तिनीं । नदीं दुस्तरणीं भीमामनङ्गेन प्रवर्त्तितां ।
 दुष्प्रेक्ष्यां दुर्गमां रौद्रां हीनतेजःसुदुस्तरां । शस्त्रग्राहवतीं घोरां यमराष्ट्रविवर्द्धिनीं ।
 तत्र रुक्मिण्युतः श्रीमान् विलोडयति धन्विनः । शत्रुहन्तारमाश्रित्य शरानभ्यकिरन् बह्वन ।
 शत्रुहन्ता पुनः क्रुद्धो मुमोच शरमुत्तमं । प्रद्युम्नस्य समासाद्य हृदये निपपात ह ।
 स विद्धस्तेन वाणेन प्रद्युम्नो न व्यकम्पत । शक्तिं जग्राह बलवान् शत्रुहन्ते मुमूर्षवे ।